

Sygn. akt II CSK 371/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa W. R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Ośrodkowi (...) w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 zł (trzy
tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty

jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

We wniesionej przez powoda skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej na s. 3 i 4 zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do zasygnalizowania potrzeby dokonywania oceny zgodności orzeczeń sądów z art. 5 k.c. i art. 56 k.c., do której trudno, ze względu na jej nieprecyzyjne sformułowanie, ustosunkować się. Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawionego zagadnienia nie osadza w jakimkolwiek kontekście prawnym, aczkolwiek, skoro ma ono cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie go w płaszczyźnie analizy jurystycznej.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została na s. 3 i 4 wykazana. Skarżący nie wykazał bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni określonych bliżej przepisów, ani też - poza gołosłownym stwierdzeniem - nie wyjaśnił, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni których konkretnie przepisów.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (Dz.U. 2013 r., poz. 490, ze zm.).

r.g.